

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 2., Vol. 21., 15. února-February 15th, 1987.

Statement by Mr. Stephen Lewis, Ambassador and Permanent Representative of Canada to the United Nations, to the Plenary of the 41st Session of the United Nations General Assembly:

The Situation in Afghanistan and its Implications for International Peace and Security

Mr. President:

On September 24th last, Mr. Eduard Shevardnadze, Foreign Secretary of the Soviet Union addressed this Assembly. In the course of his remarks, to which all of us listened respectfully, he said - quote - "The time has come to learn to call things by their own names. With regard to Afghanistan, a national democratic revolution has taken place there" - end quote.

He was immediately followed to this podium by Sir Geoffrey Howe, Minister of Foreign Affairs of the United Kingdom speaking on behalf of the European Community. At the point in his remarks when Sir Geoffrey was dealing with the question of Afghanistan, he departed abruptly and spontaneously from his text, fixed his eyes on the seats of the delegates from the Soviet Union and said, quote - "I cannot refrain from observing that... the Foreign Minister of the Soviet Union said that 'The time has come to learn to call things by their proper names'. I cannot refrain from expressing my astonishment and dismay that the facts which I have just described - the events which have taken place in the past six years in Afghanistan - were described by the Soviet Foreign Minister as 'a national, democratic revolution'. If that be their view, then it is not a view that can be shared by the rest of the world" - end quote.

Sir Geoffrey Howe then returned to his text. And I remember sitting in the Canadian delegation and thinking that it was one of those rare, fleeting moments when the issue was joined with simple, irrefutable clarity.

To call what has happened in Afghanistan 'a national democratic revolution' is to take language and subject it to a kind of Orwellian mutation, so that words are rendered meaningless. It is a linguistic mask designed to hide the brute face of oppression.

And we all know it. The United Kingdom knows it, Canada knows it, the vast majority of nations in this chamber know it. But nothing changes.

And that's the suffocating dilemma of this debate Mr. President. What can be said that has not been said before, by all of us, year after year in elaborate and angry repetition? How do we get these speeches to diminish the tragedy? How do we make of this United Nations forum a crucible where progress is real?

Canada last year - and indeed, in the five consecutive years before - put its feelings of concern, frustration and rage unequivocally on the record. We could do so, in similar terms, again. But perhaps there is a way of coming at the subject slightly differently; perhaps in brief recapitulation, it is possible to achieve a slightly different synthesis.

To begin with, let us be clear and precise in the use of language. Let us not engage in verbal defoliation.

Yesterday, the Soviet Union characterized the events of the last seven years as an "armed intervention" against the sovereign state of Afghanistan. The mere use of that phrase sets the mind reeling. Whose armed intervention? The Afghan people, the Afghan rebels have engaged in no intervention. You cannot take history and stand it on its head: it is an insult to every country in this chamber. When we speak of "armed intervention" we're talking about December, 1979, when the Soviet military juggernaut rolled into Kabul to install a puppet fiefdom and subdue an entire people.

Yesterday, as well, we were told that mere discussions of Afghanistan constituted a violation of the UN Charter and the rules and principles of international law. I suppose, Mr. President, that that is meant to mean interference in the internal affairs of a member state. It's exactly the kind of argument which South Africa makes. But we don't give it any credence in that case; why should we give it any credence in this case?

We're talking about a premeditated act of military subjugation. How does that harmonize with international law, or with the words in the Charter which instruct member states to - quote - "refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or independence of any state...?" The Charter, when last read by Canada, had no chapter on territorial amalgamation by force of arms.

And yesterday again, to take this question of strangled language but one step further, it was argued that this debate is designed to destroy the fruits which the Revolution has brought to the Afghan people. That, Mr. President, was the very phrase: "The fruits".

Well Canada doesn't know what the Soviet Union has in mind; but for us, as for so many other nations, the fruits of the Revolution mean one million Afghans dead. And we must ask, with anguished desperation, for what crime? By what right? What is the end that justifies such means? What revolutionary fruitfulness transforms an entire country into a killing-field?

I guess, Mr. President, that's what makes such an overwhelming majority of nation-states so frantic about the horror of Afghanistan. The liquidation of the country and its people knows no end. Every year the situation deteriorates; every year the chronicle grows more grim.

Let me explain.

Last year at this time, we knew of the use of booby-trap bombs, shaped as butterflies, and the terrible mutilation they inflicted, primarily on children. One year later, we have documentary evidence of these devices concealed in beds, cakes of soap, snuff-boxes, match-boxes, even a bundle of bank notes. It is almost inconceivable that in 1986, any invading army, no matter what the circumstances, no matter what the provocation, would use such weapons against innocent children. But it's being done. It suggests a sickness equivalent to depravity.

Last year at this time, we had a report from our Special Rapporteur on Human Rights violations in Afghanistan which was a profoundly distressing document, but still tentative in parts. One year later we have a report which is uniformly appalling. At paragraph 78, the Special Rapporteur concludes that the armed conflict "has given rise to so much human suffering that every effort must be made to end it". And at paragraph 124, as others have pointed out, the Special Rapporteur comes to the opinion that a continuation of the military solution "will lead inevitably to a situation approaching genocide". Mr. President, Canada cannot think of another report on human rights violations in any individual country which raises the spectre of genocide.

Last year at this time we had rumours and impressions of the use of torture. One year later, we have from the UN Special Rapporteur concrete evidence of the torture of women in ways which make the blood run cold.

Last year at this time, I quoted from Red Cross reports to give a sense of how savage was the military conflict. One year later, the little Red Cross hospitals at Peshavar and Quetta, just inside the Pakistan border, have shown themselves consistently packed with the dying, the wounded, the permanently maimed. Peshavar is only 100 beds; Quetta only 60. Yet, they've been the sites for literally thousands of surgical operations, not to mention servicing some 50 to 70 thousand out-patients.

Last year at this time, we had heard of the practice of transporting young children - including orphans - abroad for what was appropriately termed ideological education. Now, one year later, we know, categorically, that at least a thousand children a year, probably more, are sent to the Soviet Union for various periods of time. There is every reason to believe

that this is frequently done without either the knowledge or consent of the parents, where parents there are. More than that, the UN Special Rapporteur has established to his satisfaction that much of the education provided in those areas of Afghanistan within the control of Soviet and government forces, rejects traditional religious, cultural and moral values. As such, it is an explicit and dreadful violation of international human rights covenants.

Last year at this time, all of us had seen and read the extraordinary, if despairing, Helsinki Watch publication entitled "Tears, Blood and Cries": Human Rights in Afghanistan Since The Invasion". One year later, in the interim, we have seen the supplementary volume entitled "To Die in Afghanistan", which contains a remarkable number of eye witness accounts all of which attest, unanswerably, to an ugly, inhuman war... a war which has indiscriminately devastated the countryside, decimated the population, and driven thousands more each month out of their own land into Pakistan or Iran. We now know that the day is fast approaching when the numbers of refugees outside Afghanistan, and the numbers of uprooted and dispossessed inside Afghanistan, will total more than 50 percent of the entire population at the time of the invasion. Mr. President, it is beyond human comprehension.

Last year at this time, we knew that Pakistan's borders were intermittently violated by selective infiltration and aggression. One year later, we know that the pattern has escalated dramatically, as documented in the eloquent speech of the Foreign Minister of Pakistan when he yesterday opened this debate. Canada, along with so many others, expresses full solidarity with Pakistan, as well as our enormous admiration for the humanitarian response to millions of refugees and the stoic resistance to intimidation and subversion.

Last year at this time there was no talk of troop withdrawal. One year later, we have witnessed the departure of six Soviet Regiments as announced in the July speech of General Secretary Gorbachev. It matters little whether this is an elaborate military sleight of hand, or an adroit reshuffling of tanks, or the actual removal of men and machines whose presence in Afghanistan may or may not have been useful. What matters is that over 110,000 men, and all of their collective apparatus of war, remain behind for the systematic purpose of pacification. The world needs more than tokens as evidence of good faith.

Finally, Mr. President, last year at this time, the negotiations conducted by Mr. Diego Cordover, under the aegis of the Secretary-General of the United Nations, had not yet reached the moment of truth: the precise question of troop withdrawal. But in the intervening year, with a magnificent and gifted tenacity which we honour and support, the United Nations team focussed the parties on the issue. And what happened? Despite the completion of most of the details of the other items of negotiation, the Soviet Union would not give a reasonable time-frame for troop withdrawal.

Mr. President, it took them only 72 hours to get in. It need take no more than a week or two to get out. But if the political will is absent, then the military might remains.

The Afghanistan tragedy is one of the most difficult and gloomy realities of contemporary international politics. When you look at it, year over year, it presents an unbroken facade of intractability.

In Canada, a joint committee of the House of Commons and Senate, representative of all three political parties, recently issued a report on International Relations. In the section devoted to Afghanistan there appears the following unanimous paragraph - quote

"This wholesale destruction of a people is being carried out by the Soviet Union and its puppet regime in Kabul for no other reason than crude geopolitical ambition. The Soviet Union has dispatched over 100,000 of its troops with the immediate aim of violent repression and the longer-term objective of reducing Afghanistan to a Soviet colony. As has happened so often in the history of colonialism, the imperial power failed to reckon with the national spirit and independence of the people. Despite the terrible slaughter, the Afghan people have not been subjugated. They are continuing to fight."

It is the heroism of that fight Mr. President, which brings us to this resolution and our imminent vote.

There are two tests confronting the General Assembly. One is for the Soviet Union. When the new General Secretary of the Soviet Union came to power, we all wanted to believe, and he wanted all of us to believe that there would be a new face on Soviet foreign policy. Afghanistan scars the countenance.

The Soviet Union would do itself an enormous favour and do the international community an incalculable boon were it to accept the reasonable contents of this resolution, the precepts of the Charter, the clamour of nation-states, the cries of the people of Afghanistan, and get out of that country.

The second test, however, is for the rest of us. If we can do no more in this arena than to keep the issue alive, to keep the pressure on and to keep the Soviet Union aware of the monumental ignominy of its position until one day that position is changed, then at least let us continue to do it overwhelmingly.

There are few issues in this world which unite virtually all of us. South Africa is one of them; Afghanistan should be another. Even those in nominal ideological alliance with the Soviet Union should on Afghanistan break ranks. It probably will not happen, but it should happen.

We're talking about a relatively small country, a terribly vulnerable country, a country which, given any chance, would return to the solidarity of the non-aligned. It is also a country in agony... in agony for no reason, conceivable or defensible, that has ever been plausibly advanced in this Assembly.

During the course of our intervention last year, I said on behalf of Canada that if we were back again, same time, this year, it is because the Soviet Union continues to believe that nihilism is preferable to negotiation; that butchery is preferable to bargaining.

Harsh words, I concede. But we're back again.

Thank you, Mr. President.

New York, United States, November 5, 1986.

PRCHAJÍCÍ ŽIDÉ

Vlna prchajících Židů z Iránu: každý týden přijíždí do Vídně 60 až 70 Židů z Iránu. Téměř 1000 perských Židů je již ve Vídni. Většina z nich čeká na vízum, aby odjela k příbuzným do Spojených států, někteří do Izraele. Několik set Židů z Iránu uprchlo do Istambulu, Athén, Říma a Frankfurtu. A nejméně 500 Židů je v iránských věznicích. - Dochází tak k největší uprchlické vlně Židů od února 1979, kdy v Iránu převzal moc pan Chomejní. V Iránu žije asi 25.000 až 30.000 Židů. Je těžko zjištělný jejich skutečný počet, protože většina z nich má strach přiznat se ke své národnosti, aby nebyla pronásledována. "VSL"

»OFICIÁLNÍ NÁVŠTĚVA...«

Pan Vasil Bilak, notoricky známý nejen svým fanatismem, ale také primitivitou a kverulantstvím, je tajemníkem ústředního výboru komunistické strany v Praze. A dělá zahraniční politiku. O jeho politických eskapádách by se dala napsat objemná kniha - a bylo by to k popukání zajímavé čtení. Ale jistě by čtenáře především přepadl pocit hanby...

Československé noviny přinesly v minulých dnech zprávu o tom, že pan Vasil Bilak je na »oficiální návštěvě Francie, která se uskutečňuje na pozvání Francouzské komunistické strany«. Čili: Francie, to je její komunistická strana. A když někoho pozve na návštěvu, pak je to oficiální návštěva Francie. Třeba by to byl jen primitivní komunistický partajní aparátčík jako jen pan Bilak! To je jejich logika, to je jejich pojetí sousedských vztahů a koexistence různých společenských a politických systémů!

Jenže věc má ještě jeden a velmi závažný háček. Západní demokratické státy hrají tuto ošklivou a odpornou komedii sebou! Pan Gorbačov je všude přijímán - generální tajemník komunistické strany! - jako hlava státu. V minulých dnech například také v Indii. A proč by potom nemohl vykonat Bilak oficiální návštěvu Francie na pozvání Francouzské komunistické strany? Tuto hanebnou komedii hrají s komunistickými tajemníky nejen západní politici, ale především také sdělovací prostředky. Kam se to dostáváme? Má pravdu Moskva, že na celém světě vzrůstá vážnost a autorita »socialistických zemí a komunistických stran«? Je to pokračování zkázonosné a osudové politiky Západu z Druhé světové války? Tehdy byl ovšem partner Roosevelta a Churchilla Stalin - ten z oporunity a taktiky přijal aspoň titul sovětského ministerského předsedy. "VSL"

"ČS" O zločinech na čs. hokejistech

Nesmírné nadšení zavládlo v Československu, když se r. 1948 ve Stockholmu českoslovenští hokejisté stali mistry světa. Vůbec nic jsme v exilu nevěděli o tom, že ještě téhož roku v Davosu na Spenglerově poháru došlo mezi čs. hokejisty k hlasování, zda mají zůstat v exilu anebo se vrátit. A co vůbec víme o tragédii mistrů světa, která se odehrála r. 1950?

Je neznámá ještě spousta jiných věcí. Nyní vyšla v nakladatelství Edition v Curychu knížka „Přesilovka“, jejímiž autory jsou dva Vladimírové, filmový scénarista Valenta a publicista Škutina. Je to vlastně předloha filmového scénáře, původně připravená pro film, který už byl v anglické verzi pod titulem „Power Play“ v přípravném stádiu natáčení v kanadské produkci, jenže z finančních důvodů k filmu nedojde, neboť rozpočet z původních šesti miliónů dolarů stoupl na osm miliónů. Aby zůstal zachován aspoň tragický příběh o zločinu, spáchaném na čs. hokejistech, mistrech světa r. 1949, rozhodli se Škutina s Valentou jen vydat knižně. Děj je založen na skutečné události. Avšak charakter, motivy i místo děje nebyly vytvořeny na základě vyprávění účastníků, ale jsou plodem fantazie autorů. Hrdina v knize nesou v sobě osudy skutečných hrdinů tehdejších tragických událostí, které vyvrcholily rozsudky: inženýr Bohuslav Modrý odsouzen k patnácti letům vězení, Gustav Bubník dostal dvanáct let, Stanislav Kompásek 12 let, Václav Roziňák 10 let, Vladimír Kobranov 10 let.

Knihy „Přesilovka“ je nesmírně poutavá četba. Lze ji objednat na adrese:

"Kan. Listy", Box 520, St. "D", Toronto, Ont. M6P 3K1. Za \$10.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámorí lodí ... \$ 12:00
Zámorí letecky ... \$ 16:00

LIDÉ MEZI NÁMI

Zvlášť vítaným hostem na večírku u paní Morelové na počest 70. narozenin prof. Oskara Morawetze, byla tato elegantní mladá žena z Ottawy - paní Georgina Wymann, roz. Steinská. Až narozená v Československu a nucena uprchnout se svými rodiči po únoru 1948, díky svému nadání a práci dosáhla vysokého a zodpovědného postavení: má titul Deputy Minister, Supply and Services, Canada a Deputy Receiver General for Canada. V Torontě má mnoho přátel, kteří jí přejí mnoho dalších úspěchů v životě.

Zvlášť vítaným hostem na večírku u paní Morelové na počest 70. narozenin prof. Oskara Morawetze, byla tato elegantní mladá žena z Ottawy - paní Georgina Wymann, roz. Steinská. Až narozená v Československu a nucena uprchnout se svými rodiči po únoru 1948, díky svému nadání a práci dosáhla vysokého a zodpovědného postavení: má titul Deputy Minister, Supply and Services, Canada a Deputy Receiver General for Canada. V Torontě má mnoho přátel, kteří jí přejí mnoho dalších úspěchů v životě.

ČESKOSLOVENSKÝ LEV provedený ve 14K zlatě

Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

** * **
Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL) **862-0807**
zasíláme na dobírku

IN MEMORIAM

Br. dr. Ota Juren,
který zemřel po
srdečním záchvatu
16. července
1986, byl známý
mnohým našim krajanům
ve Vancouveru a okolí. A
byl také jedním
z nejoblíbenějších
našich krajanů. Teprve nyní
jsme dostali

jeho podrobnější životopis: Narodil se 11. února 1924 v Brně, ale žil na Slovensku v Kremnici, kde jeho otec byl ředitelem mincovny. Od r. 1939 žil s rodiči v Praze, kde maturoval o 3 roky později. Po dobu zavření vysokých škol pracoval jako letecký klempíř v továrně, později jako učitel a ošetřovatel. Po válce dokončil svá lékařská studia; promoval 30.6.1950. Dne 1.7.1950 se oženil. Tři roky pracoval na kožním oddělení v Kosmonosích u Ml. Boleslavi, mezitím byl také 2 roky na vojně. Rodina žila v Praze - syn Richard nar. 1951 a syn Michal nar. 1954. 1954-55 působil na kožní klinice /profesor Hübschmann/ v Praze a zároveň byl praktickým lékařem v Chabrech u Prahy. Následovalo 5 let na 1. kožní klinice v Praze /prof. Jaroslavski/. 1960-68 vedoucí Ústavu lékařské kosmetiky; specialista na odstranění tetování. Srpen 68 jej zastihl na dovolené v Jugoslávii s celou rodinou a přes Rakousko emigroval do Kanady. Úspěšně absolvoval nutné zkoušky a stal se prakt. lékařem v Richmondu, BC. Tam se usadili i jeho synové; dr. Juren měl 3 vnoučata. Začátkem července se vrátil z krásné dovolené ve Francii a Španělsku; o 10 dní později zemřel ve věku pouhých 62 let.

JEDNOU VĚTOU

Pokud naši krajané mají v plánu koupit chatu nebo investovat úspory do nemovitostí v malebné krajině Kawarthas, mohou se s důvěrou obrátit na krajana Jiřího Beneše v Lindsay, tel. bus. /705/324-4555 nebo res. /705/324-5287. -- V prov. záležitostech v Ontáriu poradí dobře Ontario Welcome House; 4 lokace: 451 University Ave., 90 Dundas St. West v Mississauga, 1056A Wilson Ave. v Downsview a 4441 Sheppard Ave. East ve Scarborough. -- Boža Špačková plánuje v červnu cestu do Toronta, St. Catharines a Ottawy; žije v BC. -- V lednu zemřely v Torontě krajanek A. Kohoutová a M. Tomášková-Zemlová. -- Jan Rubeš má důležitou roli v novém filmu "Dead of Winter". Byl natočen v Torontě. -- List "Forward" v Torontě přinesl nekrolog za prof. dr. J. W. Brügelem, který zemřel 15.11.86 v Anglii. -- Výroční schůze Kampeličky je 22.2. ve 2.30 v č. 620 Spadina Ave., Toronto. -- 27. ledna tomu bylo 10 let, co v Torontě zemřel Míla Ulman, rodák z Uherce u Ml. Boleslavi. -- Vyšlo nové vydání "Newcomers Guide to Services in Ontario". Knížka je k mání v č. 880 Bay St., Toronto. Tel. 965-6015. -- Toronto se bude ucházet o Olympijské hry v r. 1996. -- Ota Hora píše burcující články do krajanského tisku a znamenité dopisy redakcím kan. listů. Nemůže zapomenout na proradnou taktiku čs. komunistů v únoru 48 a před tím. Napsal dokumentární knihu "Svědectví o puči!"

Dne 10. února t. r.
se v Torontě dožil 75. narozenin významný odbojový pracovník na Slovensku za 2. války, poúnorový exulant, úspěšný obchodní podnikatel v Torontě a předseda Valného shromáždění Rady svobodného Československa, p. Rudolf Fraštacký. Čtenáři si jistě se zájmem přečtou, co o něm píše autoři publikace "Who is Who in the East" /rozumí se: ve východní polovině Kanady/:

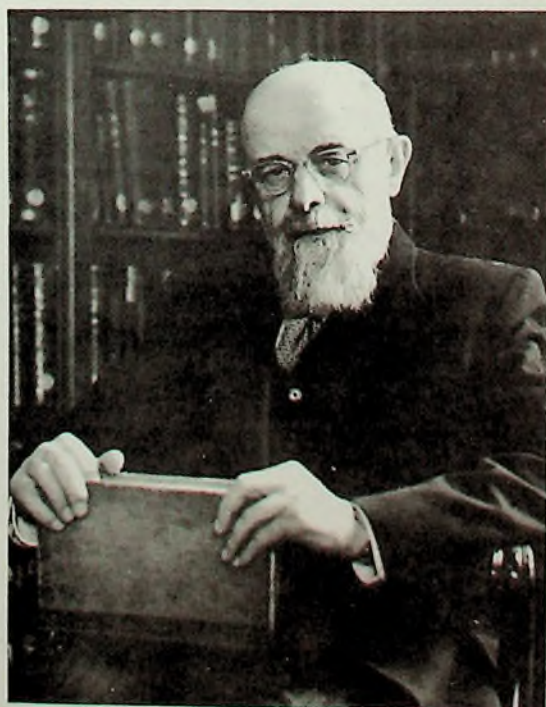

FRASTACKY, Rudolf Victor; trust company officer; b. Moscow, Czechoslovakia, 11 Feb. 1912; s. Andreas and Suzanne (Instituti) F.; came to Canada, 1949; e. Inst. Bratislava, Czech., Grad. in Higher Economics; m. Viera, d. late Joseph Orszagh, 26 Sept. 1942; children: Luba, Fedor, Michael; VICE CHAIRMAN, VICTORIA AND GREY TRUST CO., since 1979; mem. of the Bd., Trans. Ohio Financial Corp., Cleveland 1977-79; Secy. Treas., Minerva Trans-Can. Invest. Ltd.; Vice Pres. & Dir., Five Oaks Holdings Ltd.; with Assn. of Co-operative Banking Soc., 1934-39; Head of Indust. Develop. there 1939-40; Gen. Mgr., Sugar Monopoly, Czech., 1940-44; in politics, 1945-48; Vice Pres. and Pres., European Industrial Products Ltd., 1949-55; Pres. and Gen. Mgr., Allwood Construction Co., 1955-58; real estate invest. business operating through some 30 Cos. in Ont., 1958-62; co-organized present Co., 1962; Pres. 1963; Mem. of Parliament, Czechoslovakia, 1945-48; Min. of Food & Supply, 1945-46; Vice Premier, Govt. of Slovakia, 1946-48; Capt. in Reserve, Czechoslovakian Army; R. Catholic; recreation: skiing; Clubs: Royal Candn. Yacht; National; Home: 338 Cortleigh Blvd., Toronto, Ont. M5N 1R3

VZPOMÍNKA

MACEK JOSEF

* 13. 9. 1887, Krumpach u Zábřeha na Moravě
† 19. 2. 1972, Vancouver, B. C., Kanada

Vědec světového formátu, prof. dr. Josef Macek, přednášel v Praze a v Pittsburghu.

Před 15ti lety /19. února 72/ zemřel ve Vancouveru, BC, ekonom světového formátu, prof. dr. Josef Macek, který přišel do Kanady s

tzv. poúnorovou vlnou čs. exulantů. Byl rektorem Vysoké školy obchodní v Praze a v západním světě známý. /Pamatuji se, že se mu s rodinou podařilo odejít z komunistického Československa po únorovém puči v též čas, co přišel děkan Vysoké školy veterinární v Brně, prof. dr. František Král, a my obyčejní uprchlíci jsme si uvědomili, že odcházejí z vlasti naše nejlepší mozky. /Patřil k nejpřednějším našim národohospodářským odborníkům, ač jeho počáteční kariéra byla právní. Od r. 1918 byl poradcem čs. ministerstva zemědělství a o dva roky později byl zvolen za Čs. sociální demokracii do městské rady hlavního města Prahy. Stal se také hlavním redaktorem měsíčníku "Nová Doba", založeným TGM. Po 11 let - až do r. 1939 - byl poslancem čs. parlamentu a patřil k Čapkovým "Pátečníkům", kde se často setkal s TGM. V USA měl hodně přátel, kteří mu zajistili místo profesora národního hospodářství na universitě v Pittsburghu, ač mu bylo 62 let. Učil tam až do r. 1960, kdy se s rodinou odstěhoval do Vancouveru, BC. Udržoval kontakt s mnohými svými studenty z Prahy a z Pittsburghu. Jeho zajímavé ekonomické úvahy byly vysílány rozhlasovou stanicí Svobodná Evropa a publikovány v americkém, kanadském a našem tisku. Macekova učebnice o sociální ekonomii /1947/ vyšla ve dvou vydáních. V USA publikoval dvě větší studie: "Basic Economics" a "An Essay on the Impact of Marxism" /3.200 stran/.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

kultura

Oskar

Morawetz

A JEŠTĚ K SEDMDESÁTCE OSKARA
MORAWTZE ...

Paní Marie Morelová si během posledních několika let získala v Torontě reputaci jako organizátorka kulturních programů a teď se uvedla /spolu se svojí dcerou Nelie Lisou/ jako výbor. Našla si pro svoji party zname-
ndesátku Oskara Morawtze. Jako Morawetz neměl oslavování nad hlavu. Torontská Filharmonie, Cleveland ještě. Ale myslím, že tahle party-
ty paní Morelové 23. ledna t.r., byl mezi svými. A paní Morelové a party opravdu podařila. Skvěle jí-
čienky a slaných rohlíků, neodolat-
ek, dortu atd. Jen šenkýř za moc
sem dělal já. -- Byla všelijaká
neplánovaná, tak na příklad
elka už už chystala začít s pro-
si Jan Rubeš /který mimo jiných
elmi dobrý tenista/, že hraje
ndlíkovou o mistrovství Austrá-
televisi. A tak jsme byli svědky
íkové /nevím, jak je to momentál-
nství, ale její manžel je snad
anem čs. původu/. A pak byl pro-
a jsem bez ostychu udal jakousi
e vlastní výroby a paní Růžena
ala totéž se svým poetickým hol-
Morawetz to všechno přijal s tou
romnou vděčností /buď to, nebo

Bistro Benes
RESTAURANT & DINING LOUNGE

YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES

17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

Máte zaplaceno

předplatné?

REDAKCI
DOŠLO

Cross Currents. Ročenka středoevropské kultury. (Anglicky) Vydává Department of Slavic Languages and Literatures, The University of Michigan (Ann Arbor, Michigan 48109, USA). V č. 4 (1985), části, věnované české kultuře a literatuře, najdeme mj. anglický překlad básně Jaroslava Seiferta «Zitracený ráj» ze sbírky *Destiny in Picadilly*, a skizzu od Seifertova od Josefa Skvoreckého a Ludvíka Vaculika a příspěvky od Zdenky Münzerové o pražských židovských sbírkách, Jindřicha Chalupeckého («Poučení, které dává Praha»), interview Mileny Jelínkové s Milanem Formanem. — V č. 5 (1986), studie Marie Hrabíkové-Sámalové o probuzení náboženství ve střední Evropě, Zdenky Brodské («Pražský hold Masarykovu dědictví») a články Václava Havla, Milana Otáhalo, Bohumila Hrabala, Ivana Klímy, Milana Kundery, Václava Černého, T. G. Masaryka («Duch Ruska») a nositele Nobelovy ceny za literaturu Milosze Czesława. Číslo 5, uspořádané profesorem Ladislavem Matějkou, je věnováno památce Josefa Koudíčka, kulturního kritika, ředitele pražských divadel a londýnského redaktora revue «Central European Observer».

HODLÁTE-LI KOUPIŤ NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na

GEORGE J. B. DANES

Family
Trust

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

Polštění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**

VLADIMÍR VÁLEK, Č.L.U.
Senior Representative

Tel.: 232-1620

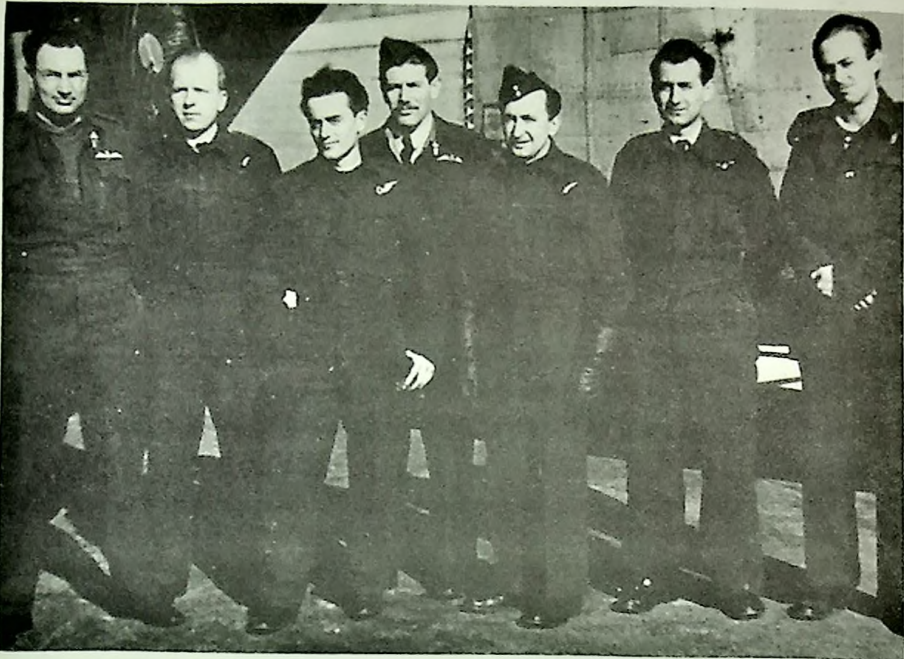
56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.,
M8X 2W4

Dne 4.března t.r. oslaví své 80.narozeniny v Amittyville, NY, S/L /major/ Václav Korda. Patří mezi přední čs. letce v míru a ve válce. V tomto oboru působil celých 52 let; od r.1925 do r.1977. Za války byl pilotem Wellingtonu a první přeletěl Atlantik. Na našem obrázku z r.1935 /při Let.dni v Poděbradech/ je zprava: V.Korda a "Král vzduchu" por. František Novák.

Posíláme statnému osmdesátníkovi V.Kordovi a jeho paní Jarmile naše pozdravy a čtenářům slibujeme, že jubilantovi v příštím čísle věnujeme patřičné místo a prozradíme věci, které dosud nikde zveřejněny nebyly.

Jedna z posádek 311.čs.bombardovací perutě /RAF/ za 2.války: zleva - 1.pilot letounu ing.Jarda Polívka, Josef Chytrý, Bernard Deutsch /nyní: B.Dale/, 2.pilot Bohouš Prokopec, Alois Novák, Milan Stehno a Jiří Schwartz. Chybí radiotelegrafisté Štrégl a Honza Groš /nyní: MUDr.Hanuš Grosz v Indianapolis, USA/. Snímek je z archívu J.Polívky, který žije v Paradise, Kalifornie.

Koncem října m.r. jsme v New Yorku objevili škt. let. Vladimíra Paličku, který za války sloužil u 313.čs.stíhací perutě v rámci RAF. Tento obrázek je z července 1949 a dal by se nadepsat: "Po druhé v Anglii". Stojící zleva: neznámý, V.Palička, Karel Pošta a neznámý. Klečící zleva: František Peřina a Vojta Smolík. /Snímek je z osobního archívu škt. let. Vladimíra Paličky, který nám pomáhá./

Brookwood, Anglie: Loni v létě byla paní G.Šlechtová z Rochester, NY v Anglii a na hřbitově spojeneckých válečných hrdinů uložila popel svého manžela, nám.kapitána a F/Sgt. V.Šlechtu. Na obrázku je paní Šlechtová a op.dr.Jan Lang, který vykonal obřady. Vladimír Šlechta se narodil 1.11.1907 v Dolních Kralovicích.

Zemřel 1.ledna 1986 v Rochester, N.Y. Přátelé nezapomínají. V 50.letech si prodělal své, ale nikdy nereptal.

SDRUŽENÍ PŘÁTEL LETCŮ Mirek Franců, nav.

u 311.zemřel. Kdy a kde?--Ing.Jarda Polívka, usazený v Paradise, CA., vychoval 4 děti: Andula je ošetřovatelkou, Petr je stavitelem, Honzík studuje účetnictví a Běta je malířkou, jako její matka.--Čs.vojenští letci Štěpánek, Šimůnek, Žáček /všichni škt./ a npor.Červinka vytvořili před válkou 4 letecké rychlostní rekordy na strojích továrny Beneš a Mráz /Chocen/. Byl některý z nich za války v Anglii?--Přírůstky do naší knihovny: Krumbach, Vraný a Hurt: "Ilustrovaná historie letectví"; je tam uvedena Avia BH-21 a Spitfire Mk. IX a XVI. V dalším svazku má být Wellington. Dále: rukopis S/L M.Liškutina, DFC, AFC, "Letecká služba", vzpomínky na méně známý život čs.letců u Král.letectva, 143 stran; práce je tak znamenitá, že by měla vyjít nejen česky, ale také anglicky. Dále: Ing.Jar.Círk: "Životní příběh čs.letce Majora Františka Truhláře", 26 stran, řada ilustrací. V teamu byl také Radek Lhotský.--Máme foto plk.let.Miloše Provazníka. Kdo ví o něm víc?--Josef Doubek od 311.žil až do r.1967 v Adelaide, Austrálie. Žije tam dosud?--Seznam let publikací zašle: M.Lavigne, P.O.Box 222, Vistoriaville, Que. G6P 6S8. Jsou v angl. jazyku.--Mjr.Bohuslav Sigmund, nav.311, sloužil po válce v Letňanech a od roku 49 znovu v RAF; zabil se v havárii. Jeho vdova si vzala F.Štičku a ten také mezitím v Anglii zemřel.--Z Anglie se ozvali původní členové 310.perutě V.Bergman a Raymund Půda. První pochází z Domoušic u Loun /nar.1915/ a druhý z Brníka u Kostelce nad Černými Lesy /nar.18.8.12/.--Máme foto B.Netopila, který se jako POW úspěšně vydával za Sgt.J.B.Bernetta. Také snímek, na kterém jsou A.Kamínek, L.Šrom, Jos.Štivar, Jindřich Šíkl, A.Fornůsek a Gusta Maier.--B.Netopil žije v Holici u Olomouce. Šíkl v Kalifornii.--D.Prchalová, roz.Šperková, nám napsala, že díky "KL" navázala kontakt s mnohými lidmi i v samotné Kalifornii.--Malá oprava článku o J.Maňákovi: jeho hodnost měla být pplk.let. a byl zajat Němci v dinghy na rozbořeném moři /nikoliv na ostrově Walcheren/. Dodatek: nalétal u RAF 360.5 op.hodin.--Vedle výše zmíněného mjr.B.Sigmunda existoval také rotný Bohuslav Zikmund, kterého dobře znal J.Hlaďo.--Kdo byl F.O.Míkše?--Schůzka býv.POWs má být v Anglii v červenci 87.--RAF letiště Pembrey plánuje vydat knihu své válečné historie. M.Liškutín autory práce upozornil, že to byl F.Trejtner, který ve spolupráci s F.Peřinou donutil něm.FW-190 k přistání tam v létě 1942. /F.Peřina přistál bez benzínu nouzově na polním letišti Bolt Head./--J.Hubička navázal naším prostřednictvím kontakt s kamarády J.Lenhofem a L.Volkou. Také Vít Angetter se ohlásil z USA.--Vlastimil Veselý byl velitelem v Plzni po válce a v 50.letech znovu u RAF. Kdo nám pošle jeho adresu v Austrálii, abychom mu mohli oznámit, že zemřel jeho dobrý přítel Honza Klán?--Z.H.Knapp popsal své zkušenosti s radarem před 45ti lety.--Škt. J.Kamarád přešel "kopečky" po 48. s plk.K.Náprstkem, z Anglie emigroval do Rhodesie, kde v r.1964 zemřel.--Kdo nám může nabídnout čs.pilotní doznak, který se nosil nad pravou kapsou? /Pro dobrý účel./--F.Janoušek létal od 6.11.40 v posádce F.Taibera /jako 2.pilot/, při třetím op.letu byl zraněn a z nemocnice odvelen na přeškolení. Ve Francii byl Janoušek znám jako "Malý Bimbo"; "Velký Bimbo" byl Wilda Bufka, ač ho postavou převyšoval.--V Austrálii prý žije rtm.J.Bonc. Hledá ho Joe Bílek.--Paní Ludmila, vdova Hýblerová, nám darovala krásnou serii britských pamětních let.známek. /Na jedné je Sir Dowding s Hurikánem./--Sháníme přesnou adresu Jana Shustera v Anglii.--Lad.Valoušek od 310.poskytl interview red."Hlasu Revoluce". V jeho posádce byli Hrubý, Štivar, Maier, Chocholín, Kymlička, Kosina a Mašek.--V.Tikovský popsal v článku "Osudy a náhody" situaci našich voj.letců v kritických dnech mnichovské krise v r.38 na letišti v Č.Budějovicích.--Článek "Tři z lavičky" se dotkl osudů tří našich pilotů: J.Křivdy, V.Kubička a J.Stanovského.--Škt.let.Karel Vykoukal, nar.20.12.1916 v Chotěboři, v Anglii sloužil skoro vyjimečně u angl.perutí. Padl jako velitel letky 41.perutě 21.května 1942. /Krátkou dobu byl s F.Fajtlem u 313.čs.perutě./--Velmi zajímavý je článek v "HR" z 11.10.86 "Noční stíhači" z pera Milady Kubišové.--Máme foto pilota F.Vavřečky z r.1916. Padl v Itálii.--Z.Procházka žije v Kolíně, ČSSR.--Doma vyšla knížka Z.Šmolda "Čs.letci ve V.Británii 1940-45".--Máme foto J.M.Sládky v Chebu v r.1925. Sloužil u Air France do r.1953 a zemřel v Nice v r.1981.--J.R.Irving žije v Praze.--Shodou okolností také "HR" měl článek o pplk.J.Maňákovi. Byla v něm zmínka, že Maňák jako POW v Saganu nebyl vylosován k útěku, ač se na přípravách podílel.--U angl.72.perutě RAF sloužil i nat.americký občan hrabě František Colloredo Mansfeld. S 611.perutí sestřelil 2 FW-190 a 1 Me-109. V r.43 dostal DFC a stal se velitelem 132.perutě. Padl v květnu 44 při útoku na něm.vál.lodě.--Liberátor s posádkou P/O Josef Stach, F/Sgt.Lazar, Doležal, Martiš, Benedikt, Šimek a Skalík, svedl 30.8.43 nad Biskají nerovný boj se sedmi něm.stíhači JU-88. Jeden Němec byl sestřelen, Stachův stroj byl poškozen, ale dolétl na angl.půdu. Sgt.A.Šimek podlehl zranění během letu domů. Jiný těžký boj měli 23.října 43.--Ivan Sviták nám poslal překlad něm.obžalovacího spisu proti plk.let.Ot.Svitákovi, který organizoval odchod našich letců.

O vojácích

Čtenář J.nám daroval vzácnou "Kroniku čs. legie ve Francii", týkající se I. svět. války. Kniha vyšla v Praze v r.38 a má 580 stran.-- Tóny Cífk z USA sestavil článek o dejvickém skautovi, škpt. B. Vallovi, který byl Němci vězněn v Terezíně a zemřel brzy po osvobození.-- J. Grygar znal v Ciz. legii řezbáře a loutkaře por. Podsedníka; z Třince ve Slezsku pocházel Ruda Poledník, který později sloužil u 311. perutě a po ún.48 v Anglii přijal jméno Chapman. /Zemřel před několika lety./-- Mezi 13.000 muži am.10. horské divise, která v Itálii za velkých obětí prolomila něm. linii sev. od Florencie, byla celá řada našich amerických krajanů. Nedávno slavili veteráni této divise v Aspen, Colorádo, 46. výročí založení.-- Plk. Karel Zadina patřil za války v Pardubicích ke skupině Obrana národa, které velel plk. gšt. Josef Tacl; byl Němci zatčen a vězněn, ale válku přežil. Zahynul jako plk. při autonehodě. Podrobnosti chybí.-- V Anglii žije Jan Shuster.-- Karel S. Otta nám z Floridy poslal vzpomínku na pplk. K. Klapálka. Znal také mjr. Koblihu, kpt. Kalíka /padl u Dukly/, Poldu Horáka a O. Linku. -- Podle Z. Čeřovského /v článku ve svýc. "Zpravodaji"/ má čs. armáda ve zbraní 415.000 mužů.-- První větší proces Čepičky proti čs. vojákům se odehrál v Praze 5. až 12.5.48; byli obviněni v tzv. "Mostecké špionážní aféře". Zatčení byli už v listopadu 1947. Další podrobnosti nám slíbil poslat P. Raichl.

-- Pí. J. hledá Standu Hynčíka. -- Škpt. Pravoslav Řídký zahynul v tanku v sev. Africe.-- F. Šnábl nám do archivu daroval několik vzácných knih. -- "Mukl" v Torontě přinesl článek o "Nevydařeném povstání" v r. 1949, které údajně vedli mjr. Tupý, kpt. F. Schleiss, kpt. Babič a škpt. Karel Martínek. Plány povstání prý prozradil Reicinovi jistý por. Hruška/Kružka/. -- Schwarzenbergové přestali být hrabaty v r. 1670, kdy byli nověšeni do knížecího stavu.-- Živou vojenskou kronikou našich ve Francii je br. L. Mániček. Poslal nám zajímavé dokumenty a fotografie.-- Nová kniha doma vydaná: "Role Gestapa v naší zemi". -- K fotu motocyklistů: zleva-Culka, Matoušek, Slíva, Tiller, Volek, Vrána, nezn., Obdržálek, Grygar a Král.-- J. Berger popsal nalodění 1325ti mužů 5.7.43 na "Mauretani" v přístavu

VZPOMÍNKA

"Kan. Listy" č. 3 z března 1985 přinesly moji vzpomínku na

smutnou událost, na popravu 40ti vězňů /většinou Moravanů/ dne 24. ledna 1945 na nádvoří německé věznice v Klečkově ulici v Breslau/dnešní Vratislav v Polsku/. Byla to poslední poprava v Breslau, dva dni po evakuaci města. Na příkaz SS velitele věznice bylo zastřeleno 40 vězňů.-- K této smutné události chci uvést některé další okolnosti: Poprava se udála na 2. nádvoří věznice mezi 17. a 18. hodinou, kdy SS-mani vyvedli po pěti vězně a na tomto nádvoří je salvami stříleli. Po každé salvě bylo slyšet 5 jednotlivých ran. Toto slyšeli v blízké kotelně 4 topiči /čeští vězňové/, kteří potom byli donuceni zasypat mrtvolu popelem a struskou v betonové nádrži na nádvoří. Jako jediní svědkové té události byli potom přesunuti do Cvikavy, kde po osvobození Američany pomohli identifikovat popravené. Jeden z topičů /Kovařík/ se sešel po válce v Brně s paní Berkovou, jejíž manžel byl mezi výše zmíněnými 40ti muži. /Berka byl jedním z vedoucích moravského odboje./ Paní Berková začala vyjednávat s čs. a s polskými úřady o provedení exhumace a převezení pozůstatků do Brna. A tak v listopadu 1946 přijela výprava čtyř aut s pěti lidmi do Vratislavi, kde Kovařík ukázal na místo a z hloubky dvou metrů byla všechna těla vyproštěna a dána do rakví. Poláci, zvláště p. Limanovski, vyšli našim vstříc a pomohli při provádění exhumace. Výprava se potom vrátila přes Český Těšín do Brna, kde se 1. prosince 1946 konal čestný hromadný pohřeb moravských vlastenců na Ústředním hřbitově. Popravení muži byli z různých skupin podzemního odboje; z některé skupiny jeden, z jiné skupiny více lidí. Můj otec Jindřich Bombera pracoval v odboji na Olomoucku. Nedávno se mi podařilo získat zásluhou prof. Radomíra Luži, který je historikem na Tulane University v USA, vzácný materiál: obžalovací spis proti mému otci vydaný v Berlíně dne 10.7.1944, ve kterém byl obviněn z ukrývání zbraní a ilegální činnosti v "Národním výboru"; na základě těchto obvinění byl otec v červenci 1944 odsouzen soudem v Breslau k trestu smrti. Z neznámých důvodů nebyl hned po rozsudku popraven. Nebyť výše zmíněné tragické události dožil by se konce války a osvobození. Jan Bombera. Mississauga.

Jindřich Bombera, nar. 29.8.1897 v Jesencích u Konice, popraven 24.1.1945 v Breslau. Ruský legionář, plukovník četnictva a velitel v Olomouci. Nositel čs. válečného kříže /in memoriam/ a pěti dalších vyznamenání.

Francie, květen 1940: zleva - kpt. Hynek, mjr. Čermák a por. M. Kříženský, který byl později v Anglii vycvičen jako parašutista, přidělen skupině IRIDIUM se stanicí "Anna" a zahynul, když letadlo při dopravě bylo sestřeleno nedaleko Mnichova, dne 15. března 1943. /Dalšími členy skupiny byli Vlad. Soukup, Bohumír Kobylka a Miroslav Špot. / Z archivu dr. J. Němce. na "Mauretani" v přístavu

Po pádu Polska utíkali čs. vlastenci do zahraničí přes Slovensko a Maďarsko a dál do Jugoslávie a na Střední východ. Tudy šel také pplk. K. Klapálek, Václav Majer, dr. Ladislav Feierabend a jiní. V Budapešti byla většina našich vězněna /a někdy vydána Němcům/ v pověstné věznici Citadela. V únoru 1940 se nechal velitel věznice a strážník vyfotografovat se skupinou čs. uprchlíků, kteří tam v té době byli. Kdo na snímku není a ve vězení v té době byl, neměl zájem o tuto akci, protože byly obavy, že se fotografie dostane do rukou Gestapa. Nepočítaje strážce v maďarských uniformách, sedící zleva jsou: Menšík, neznámý, dr. M. Novák /má žít v Kanadě!/, prof. Nigrýn /zemřel v Praze 21.6.82/, plk. gšt. Sklenovský-Bosý /zemřel v Torontě v 60. letech/, mjr. jez. Prokeš /byl popraven čs. komunisty po únoru 48/ a neznámý. Se stojícími bude větší potíže a počítáme je, jako by stáli v jedné řadě: zleva: Fiala /+ v Praze/, Benešovský /teď ve Švýcarsku jako Bennett/Kozera, Obdržálek, V. Doležal /vydán Gestapu a popraven/, neznámý, Pisa, Muzika /letec/, dva neznámí, Zauf /student z Brna/, neznámý, Šustr, Lebreiter, MUDr. Sommer /žije v Praze/, Colotka /z Velesí na Moravě/, kpt. let. Svátek, por. jez. Čeřenský, neznámý, Strnad, Hendrych, Svoboda /od Hronova/, Netardus /MVDr?/, por. děl. Rusek /vydán Gestapu a popraven/, R. Martínek /žije v ČSSR/ a Bruck. Může někdo doplnit chybějící jména? /Foto je z archivu pplk. děl. B. Hlavatého z Anglie./

vu Tewfik na jihu Suezského kanálu. Transport přistál v Liverpoolu 11. srpna.-- Na dukelském hřbitově jsou mj. gen. Sázkavský, škpt. J. Kholi, por. Jasiok, kpt. Vrána, kpt. V. Opatrný. Většinu ztrát způsobily miny. Zraněné ošetřovali na místě lékaři F. Engel a J. Škvařil.-- Bedřich Valner nám z Anglie napsal, že 5.12.86 poblíž Lancasteru zemřel jeho bratr Jan Valner, 72, který sloužil v naší záp. armádě od Agdu až do návratu do Prahy. Byl dobrým přítelem T. Gregora a R. Čulíka.-- Kdo znal býv. lyžařského přeborníka Cífk, který padl u Tobruku?

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- * Dlouhodobé vklady
- * Denní úrokové vklady
- * Speciální vklady
- * RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

Otevřeno:

Pondělí, úterek, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

- * Hypotéky
- * Osobní půjčky
- * Speciální půjčky na nová auta
- * Line of credit
- * Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

O PARAŠUTISTECH

S. Berton, 38 Abingdon Rd., Roseville, NSW 2069, Australia, vydal studii "Depeše na přání Jindry". Zabývá se otázkou, kdo koncipoval telegram, který těsně před atentátem na Heydricha šel dr. Benešovi do Anglie; v něm byl požadavek "domácích odbojových složek", aby atentát proveden nebyl, "protože by v ničem nepřinesl užitek Spojencům a pro náš národ by měl nedozírné následky". Depeši koncipoval dr. Arnošt Heidrich, předválečný čs. vyslanec u Spojených národů v Ženevě, a do Anglie šla přes stanici "Libuše" operovanou výsadkem SILVER A. Podle studie, Alfred Bartoš text telegramu sám upravil /navrhl atentát na Emanuela Moravce/. Dr. Beneš v r. 1945 doma v soukromých rozhovorech prohlásil, že o přípravách k atentátu nevěděl. První podnět k ode-slání depeše dali dr. A. Srba a dr. L. Chmela. Podle gen. F. Moravce Britové trvali na tom, aby operace byla provedena, "protože bylo nutné zachránit důležité britské agenty, jimž byl /Heydrich/ na stopě". -- A. Z. nám poslal zajímavý článek o R. Krzákovi. -- Podle některých zpráv žije Štefan Košina ze skupiny MANGANESE v Bratislavě. Výsadek se účastnil Slov. národního povstání; při tom padli Fr. Bíroš a Drahomír Vaňura. -- Plk. Stoj-Hieke řídil z jižní Itálie 2 výsadky na Balkáně: DAY /Jar. O. Vrána/ a COTTAGE /Vlastislav Žuk/. Postrádáme podrobnosti a fotografie z doby války. -- Otmar Riedl /operace BENJAMIN/ žije na Moravě, ale kontakty s býv. kamarády i jinými osobami odmítá. -- Oprava: se skupinou WOLFRAM v Beškydech spolupracoval por. Vasil Mohorita /nikoliv Uhorita!/, nar. 1919, rusínského původu, nyní plk. v. v. v. Karlových Varech. -- Kdo může

Josef Cikán ze skupiny GLUCINIUM, o které toho moc nevíme. Velitelem byl Vítězslav Lepařík, který byl Gestapem zatčen a spolupracoval. Údajně zradil J. Šanderu ze skupiny BARIUM. Skupina GLUCINIUM byla vysazena 2-3. 7. 44 a vedle Lepaříka jejími členy byli: Ludvík Hanina /žije v Austrálii/, Fr. Trpík /žije doma/ a vyobrazený Josef Cikán, který zemřel v r. 1985 v Praze.

víc dodat k této zprávě: paravýcvikem v Anglii prošlo 25 čs. důstojníků, kteří byli pak vysláni do SSSR a přiděleni k 2. čs. para brigádě, která se účastnila SNP. Mezi nimi byli:

Stanislav Uchytíl /nyní gen. - major v. v. /, Sedláček, Syrovátka, Vrzala, Mastný, Hlásný. Kdo o tom ví víc a může doplnit další jména? -- F. Kobzík a J. Vanc ze skupiny CARBON přišli o život obklíčení prot. četníky u rolníka v Rudicích, který je udal Gestapu. /Velitelem skupiny byl por. F. Bogataj a dalším členem Jaroslav Šperl; oba žijí v USA. -- F. Bogataj nabídl opravit možné chyby a nepřesnosti v naší parašutistické hlídce. -- Atentát na Heydricha měli původně provést rtm. Jozef Gabčík a rotný Karel Svoboda. -- Autorem fotografie Halifaxu plk. Hockey - ho byl známý am. fotograf H. Levy. Pilot se o existenci snímku dověděl až v r. 1980. -- Do prostoru slov. zajišť. divise byli v říjnu 43 shozeni K. Brün, J. Lakota a Blažíček.

Letiště Stradishall v Anglii 1941-42: posádka, která hrála významnou roli při vysazování čs. parašutistů na území tzv. Protektorátu: zleva - 1. pilot plk. let. R. C. Hockey, druhý zleva - Kanadán Dick Wilkin /padl nad Holandskem v r. 1943/. Posádka patřila k 138. angl. peruti, určené pro zvláštní úkoly. Její stručnou historii přinášíme na této stránce.

No. 138 Squadron

Badge: A sword in bend, the point uppermost, severing a reef knot
Motto: For freedom

No. 138 Squadron was formed on 1 May 1918 as a nucleus but formation was suspended on 4 July 1918 to provide reinforcements for operational units. On 30 September 1918 it reformed at Chingford as a fighter-reconnaissance squadron but did not become operational before the Armistice and was disbanded on 1 February 1919.

On 25 August 1941 No. 1419 (Special Duties) Flight at Newmarket became No. 138 Squadron. Its main task was maintaining communications with resistance movements in occupied Europe. Whitleys dropped arms, supplies and agents while Lysanders made landings in enemy-occupied territory to deliver and pick-up agents, the first successful pick-up taking place in February 1942. On many supply flights bombs were carried for attacks on communications targets as cover for their clandestine operations. In October 1942 Halifaxes replaced Whitleys, the pick-up task having been taken over by No. 161 Squadron. In September 1944 the Halifaxes were replaced by Stirlings and all three types made numerous hazardous flights to all parts of German-occupied territory, some as far away as Poland, Yugoslavia and Austria, one flight being manned by Polish airmen. As the frontiers of the Third Reich contracted, the need for special duties units decreased and No. 138 transferred to Bomber Command on 9 March 1945 and took part in bombing raids with Lancasters for the rest of the war. It remained in Bomber Command after the war and converted to Lincolns in September 1947. On 1 September 1950 the squadron was disbanded.

On 1 January 1955 No. 138 reformed at Gaydon as the first Valiant squadron. In October 1956 it took these to Malta during the Suez landings and on 1 April 1962 was disbanded.

Squadron bases			
Not known	1 May 1918	Tuddenham	9 Mar 1945
	to 4 Jul 1918	Wyton	Nov 1946
Chingford	30 Sep 1918	Scampton	5 Jul 1948
	to 1 Feb 1919		to 1 Sep 1950
Newmarket	25 Aug 1941	Gaydon	1 Jan 1955
Stradishall	Jan 1942 (P)	Wittering	6 Jul 1955
Tempsford	11 Mar 1942		to 1 Apr 1962

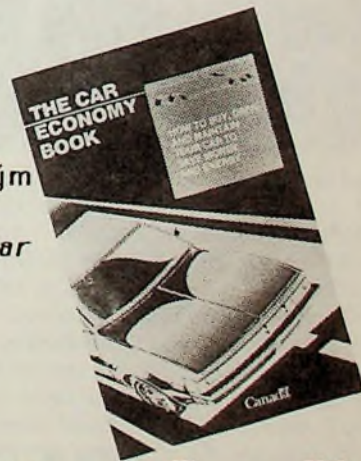
Aircraft Equipment	Period of service	Representative Serial
Bristol F 2b	Sep 1918 - Feb 1919	
Whitley V	Aug 1941 - Oct 1942	Z9159
Lysander IIIa	Aug 1941 - Feb 1942	T1508
Halifax I	Oct 1941 - Dec 1942	L9618
Halifax II	Oct 1942 - Aug 1944	W1002
Stirling IV	Jun 1944 - Mar 1945	L1503
Lancaster I	Mar 1945 - Sep 1947	LM275 (AC-V)
Lincoln B 2	Sep 1947 - Sep 1950	RF440 (NF-X)
Valiant B 1	Feb 1955 - Apr 1962	XD875

VYSTŘIHNĚTE KUPÓN A UŠETRÍTE PENÍZE ZA BENZIN!

Kanadáné spotřebují nejvíce benzínu, když jezdí autem. Proto je dobré vědět, jak se dá energie ušetřit a při tom ušetříte i peníze.

The Car Economy Book vás naučí mnoho jednoduchých triků, jak zacházet s autem a jak si jej upravit, abyste šetřili benzin. V této knížce vám odborníci radí, jak ušetřit peníze, jak snížit zamořování ovzduší škodlivými plyny a jak šetřit přírodní zdroje!

První krok můžete udělat již teď, když vyplníte a odešlete přiložený kupón, kterým žádáte o bezplatné zaslání brožury The Car Economy Book.

The Honourable
Marcel Masse

Minister of Energy,
Mines and Resources

Canada

FREE. The Car Economy Book.

The Car Economy Book
Communications Branch
Energy, Mines and Resources Canada
580, Booth Street
Ottawa, Ontario K1A 0E4

Please rush my copy of The Car Economy Book.

Name _____

Address _____

City _____

Prov. _____ Postal Code _____

Na prahu letošního roku vzpomínáme 10. výročí vyhlášení Charty 77. Mezi původními signatáři byli 2 profesori Karlovy univerzity: Jan Patočka a František Jiránek. Byli přátelé. Shodovali se v názoru na skutečný stav věcí v komunistickém Československu v roce 1977. Shodu okolností prof. J. Patočka byl STB vyšetřován jako první, nucen, aby podpísal na Chartě 77 odvolal, odmítl. Po mnoha nových výsledcích utrpěl srdeční záchvat a zemřel.

F. Jiránek

I v tomto směru sdílel osud profesora Patočky: jeho charakter odolal, pouze jeho srdce vypovědělo předčasně službu. Profesor Karlovy univerzity v Praze, dr. František Jiránek, CSc., chartista a čestný sociální demokrat, podléhl náhle srdečnímu infarktu po několika tvrdých výsledcích na STB.

František Jiránek se narodil v Koticích u Chlumce nad Cidlinou 14. ledna 1914. Středoskolská studia absolvoval v Novém Bydžově, od kvinty pak v Nimes ve Francii; maturoval v roce 1933. Na filozofické fakultě Karlovy univerzity studoval klasickou filologii, filozofii a psychologii. Už jako student inklinoval k Čs. sociální demokracii a zajímal se zejména o činnost Dělnické akademie. Členem strany se stal v roce 1938 už jako středoškolský profesor v Hranicích. Byl přeložen do Přerova a později do Kladna, kde se stal aktivním pracovníkem Dělnické akademie. Na začátku války učil v Pardubicích, v roce 1944 byl pak totálně nasazen.

Od roku 1946 působil jako středoškolský profesor v Praze, získal doktorát filozofie a vydal několik vědeckých prací.

Únorový puč i pro něho znamenal životní zlom: do KSČ nevstoupil a tudíž už nesměl vyučovat mládež. Po několika letech doslova živil, až se uchytil na podradném místě v Ústavu pro další vzdělávání učitelů. Teprve počátkem šedesátých let směl přejít na pedagogickou fakultu Karlovy univerzity. Habilitoval se z pedagogické psychologie a v r. 1967 byl jmenován kandidátem věd.

Mohl zase učit... Mezi studenty byl velice populární, scházeli se často i v jeho bytě; s blízcím se Pražským jarem to bylo trpěno. Ve svých diskusích s mladými lidmi se nijak netajil se svým sociálně demokratickým přesvědčením. V podstatě pokračoval - byť za změn-

Profesor František Jiránek, jako třicetiletý septimý pardubického reálného gymnasia v roce 1944. Jeho studenti -2 v Kanadě, zbytek v ČSSR - na něho nezapomínají..

ných podmínek - ve výchovně práci komunisty zmíněné Dělnické akademie. Pevně věřil v obnovu Čs. sociální demokracie, a když k tomu za Pražského jara nadešel čas, ve svém okolí v tom smyslu působil a pracoval. V roce 1968 byl jedním z nejpůvodnějších profesorů na filozofické fakultě.

Ani invaze a léta reálnosocialistického marasmu prof. Jiránka nezlomila: v lednu 1977 byl jedním z prvních signatářů Charty. Tim začala jeho kalvárie. Přes tvrdý nátlak STB odmítl svůj podpis odvolat. Byl tedy zbaven profesury a poslán do předčasné penze. Další výsledky na STB následovaly, jeden byl obzvláště dlouhý a zhoubný pro jeho zdraví. 18. dubna 1977 mu srdce vypovědělo službu. Přestože datum a místo jeho pohřbu nesmělo být zveřejněno, přišlo mu vzdát poslední poctu několik desítek jeho studentů a přátel.

Vzpomínáme muže, který zůstal věren svým zásadám a své cti. "P. L."

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

V Praze zemřel náhle film. režisér Oldřich Lipský, 62. Stal se slavným filmem "Limónádový Joe".--Zdravotní stav posledního starosty čs. skautů a skautek, prof. R. Plajnera /žije v Praze/, se zhoršil natolik, že není schopen vyřizovat osobní korespondenci, ani udržovat osobní styk.--Předsedou Willys Jeep klubu v Brně je Jiří Trnka, 59. Sám má 2 Jeepy z r. 1941. Klub má 7 členů.--Vyjde vbrzku kniha A. Blanka "Druhý život maršála Pauluse".--Čs. ústav zahraniční uspořádal seminář pro učitele češtiny z USA/byli mezi nimi např. Chas. Heyda, R. Švehla, Dona Kašparová, Donald Písař/ a po 2 týdnech pobytu jim proděkan fil. fakulty KU předal symbolický diplom.--Mistrovství světa ve čtyřspřeží v Ascotu v Anglii se nedávno účastnily i 2 teamy z ČSSR: z Kladruhu /J. Kocman/ a z Humburku /J. Dyměš/. První byl na 30. místě, druhý na 23. místě.--Koncem ledna vyšla v "NY Times" serie článků doporučující návštěvu ČSSR, s důrazem na Dvořáka.--V Pardubicích zemřel 13. 1. botanik Jan Hadač, 81.--Předseda ing. F. Čuba, JZD Slušovice, řekl v interview, že úspěch družstva závisí na osobní iniciativě členů, kterých je asi 3.000.--Plzeňská Viktoria /býv. Škoda/ oslavila 75. výročí založení postupem z II. do I. ligy.--Tenista Pavel Složil zůstal v NSR; trénuje Stefi Gráfovou.--Poslední Zlatou přílbu v Pardubicích vyhrál Erik Gundersen z Dánska.--Vyšla kniha o polském demokratickém podzemí v 2. válce: "Akce V-1, V-2". Týká se sběru součástek něm. raket a dopravy do Anglie.--Profesor L. Vaněk /"Jindra"/ popřel v interview na čs. rádiu, že po zatčení spolupracoval s Gestapem, resp. s K. H. Frankem.

Tento krásný snímek devítispřeží lipicánů v Topolčankách dostal nedávno od svých přátel býv. šéfa chovu koní na Slovensku, MVDr. gen. Mikuláš Ferjenčík, resident v Littleton, Colorádo, USA. Je vidět, že přátelé na Slovensku i po 40ti letech nezapomněli..

DOBŘÁ ZPRÁVA

Vaše

KANADSKÁ PENZE

je lepší

Od 1. ledna 1987

Od 1. ledna 1987 se mění *Canada Pension Plan*. Tato změna umožní postavil vaši penzijní pojištění na dlouhodobějším finančním základě.

Je potřebné vědět, jaké máte nároky vy a vaše rodina, když odcházíte do penze, nebo nejste schopni nadále pracovat, či dokonce jak bude postaráno o vaši rodinu v případě smrti. V krátkosti jsou to tyto možnosti:

Lepší finální zabezpečení v budoucnu

Nový penzijní plán dává více jistoty než kterýkoliv před tím. Až doposud jste vy a váš zaměstnavatel přispívali 1,8 % z vašeho platu až po limit. Nyní do roku 1991 se smí tato částka zvýšit pouze o 0,2 % a potom až do roku 2011 o 0,15 %. Při maximálním placení pojištění je to zvýšení o 26 \$ v roce 1987.

Možnost volby penze

Nyní můžete jít do penze již v 60 letech, ale budete pobírat nižší částku, protože menší dobu platíte penzi a větší dobu ji budete požívat. Rovněž můžete jít do penze po 65 letech - až do 70 let - penze se vám bude zvyšovat. Jinak by vám první penze byla vyplacena měsíc po 65. narozeninách, ale v tom případě, že nepůjdete do penze bude se vám důchod zvyšovat o 0,5 %. Toto zvýšení platí tak dlouho dokud budete dostávat penzi.

Zvýšení invalidního důchodu

Jestliže pobíráte invalidní důchod, vaše penze se zvýší. Např. maximální invalidní důchod stoupne v roce 1987 z dosavadních \$ 487 na \$ 635. Jestliže někdo bude muset jít do invalidního důchodu má na něj nárok, platil-li pojištění nejméně dva roky z posledních tří let.

Trvání penze při případném sňatku

Jestliže pobíráte nyní penzi, budete ji pobírat i nadále, jestliže se vdáte nebo oženíte. Jestliže vám z tohoto důvodu bylo odebráno penze, budete ji moci opět pobírat.

Dělení penze

Jestliže se rozvedete, bude i rozdělena společná penze. Penze se může rozdělit i v tom případě, jestliže se rozpadne svazek druhá s družkou, či dojde k rozchodu manželů.

Dělení penze na žádost

K takovému dělení penze může dojít i jestliže o to jeden z dvojice pouze požádá.

Důchod pro závislé děti

Doposud důchod pro děti závisel na tom, zda oba rodiče platili pojištění před tím než umřeli nebo se stali invalidy. Nyní vaše dítě by v tomto případě pobíralo dvojnásobný důchod.

Zvýšení "kombinovaného" důchodu

Jestliže pobíráte běžnou penzi i invalidní důchod, horní strop příjmu je nyní vyšší. Podmínky pro "kombinovaný" důchod budou nyní jednodušší.

Solidní základ

Finančně být připraven pro budoucnost je zodpovědností nás všech. Nový Kanadský penzijní plán vám to umožňuje. Je na solidním základě a záleží na vás, jak si ho vybudujete. Nikdy není příliš brzy nebo příliš pozdě začít myslet na budoucnost. Doufáme, že začnete již dnes.

Možná, že potřebujete další informace, abyste lépe pochopili tuto příležitost. Jestliže chcete brožuru o *Canada Pension Plan*, vyplňte tento ústřížek a pošlete ho na následující adresu:

CPP-INFO
P.O. Box 5400
Postal Station "D"
Scarborough, Ontario
M1R 5E8

I'd like to know more about my new Canada Pension Plan. Please send me the 'good news' in English ☐ in French ☐ about

- ☐ Retirement Pension
- ☐ Disability Benefits
- ☐ Survivor Benefits
- ☐ Pension Credit Splitting
- ☐ Flexible Retirement
- ☐ Financing your CPP

CANADA PENSION PLAN

Changed for the better.
Find out.

Health and Welfare
Canada

Santé et Bien-être social
Canada

Name _____
Address _____
City _____
Province _____
Postal Code _____ 02

Canada

NAŠE ROVY

Aurora leží ve státě Kolorádo; odtamtud nám došla smutná zpráva, že tam 16. ledna t.r. náhle /po srd. záchvatu/ zemřel mladý krajan Vladimír Marek. Bylo mu pouhých 52 let. /Na našem obrázku je s manželkou Bobinou. / Markovi by byli letos v březnu oslavili 30. výročí svého sňatku. -- Vladimír Marek se nám před časem svěřil, že před svým odchodem do zahraničí žil v Pardubicích a shodli jsme se, že venku žije už tolik býv. čs. občanů pocházejících z východních Čech, že bychom mohli založit "Klub přátel pardubická v zahraničí". Čest jeho památce!

Víza pro návštěvníky

Kanadská vláda vydala nové nariadenia týkajúce sa návštevníkov z určitých krajín (Afganistán, Albánsko, Bulharsko, Čína, Československo, Kuba, Maďarsko, NDR, Polsko, Rumunsko a ZSSR). Priatelia a príbuzní týchto návštevníkov už nemusia vyplňovať sponzorské potvrdenia (formulár IMM683) na emigračnom úrade ako

doteraz. Toto opatrenie malo za účel potvrdiť emigračným úradníkom v krajine žiadateľa, že návštevník bude mať finančné zaistenie v Kanade

V roku 1985 muselo takáto formulára vyplniť 23000 ľudí, aby tým potvrdili svoje sponzorstvo pre priateľov, či príbuzných.

Canadian Scene

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Ota Koutný, ředitel A FCR v Rakousku nám poslal pozdrav z Kypru. -- 7.3. promluví v Curychu o TGM Ivan Medek. -- Švýc. "Zpravodaj" vzpomněl, že před 75ti lety vznikl doma skauting. -- Ing. J. Rottko by rád emigroval z Rakouska do Kanady. Podobně manželé Pacalovi. -- H. Trhlík nám sdělil, že p. V. Šonka /Francie/ se sám vyloučil z Čs. Proz. vlády v exilu. -- Sláva Volný zemřel v NSR. -- F. Štěrba je od r. 79 nezvěstný v džungli Brazílie. Ví někdo víc? -- Tisk v NSR přinesl zprávu, že Wallenberg žije v Krasnojarsku na Sibiři pod jiným jménem. -- K. H. hledá prof. V. Papežika z Brna. -- V Bernu měli naši diskusní odpoledne k 130. výročí smrti K. H. Borovského. Přednášeli: A. Měšťan, B. Kubešová, V. Škutina a J. Morava. -- "Studie" přinesly článek "Jan Hus-heretik nebo předchůdce II. vat. sněmu?" -- V Holandsku vyšla "Vlastivěda pro děti" od I. Poláčka. -- J. Ouředník má restauraci "Napoleon" v Aucklandu na N. Zélandě. -- Máme let. výměnu s austr. revue "Panoráma"; red. Jiří Hodač. -- P. Petr Kolář, SJ, vydává v Paříži "Oběžník". -- Firma PROART má u Mnichova kvetoucí půjčovnu videokazet čs. filmů. -- B. Kobližkovi pustili po 18ti letech do NSR z ČSSR paní. -- Dr. J. Pavlík napsal článek k 80. narozeninám Jar. Foglara; vyšel v Odense v Dánsku. -- Na "Sev. Listech" pracuje nyní také O. Černý z Uppsaly. -- Sponsora v Kanadě hledá K. Galuška ze Švýcar. -- Dr. M. Cíglar napsal pro studenty středních škol v Austrálii knihu "Australia: A Land of Immigrants". Ivan Kolařík pracuje pro policii státu Victoria jako "multicultural officer". -- Na univ. ve Strasburku vyučuje prof. Vlad. Fišera. -- P. Tigrid napsal, že Cena J. Lederera byla udělena A. Jagodzinskému, který žije ve Varšavě. -- Z. Kašpárková navštívila v Anglii pomník čs. parašutistů. -- Michal Kopečka, 21, syn lékaře, zahynul při autonehodě v Austrálii. -- Došlé pozdravy: R. Wiener z Israele, O. Telichovič ze Stockholmu, Jožka Staněk z Haarlemu /Holandsko/, manželé Řehákoví z Itálie, J. Pánek z Haagu, dr. A. Karlovský z Basileje, A. Vostřejší z Čile, Krušinovi ze Švédska, plk. Jan Novák z Austrálie, Pat Jostenová z Anglie, L. Kolín z Vídně, J. Vodenka z Athén, F. Zvardon ze Strasburku, starosta Sokola Paříž, Zb. Čeřovský z Mnichova, Baerovi /Švédsko/ ze Zambie, Miluška Šimková z Broken Hill, NSW., manž. Vlachovi z Hamburku a Končelovi z Vídně, K. Trinkewitz z Oslo, Josef Roub a Mojmir Jaroš z NSR, Blanka Kubešová z Lucernu, MUDr. J. Žák z Curychu a pí. Moučková z Holandska; všem patří náš dík!

Má nová vlast...

KANADA

Kanada je naším domovem. Máme možnost své rozdílné kulturní dědictví rozvinout a tím obohatit kanadský život. Naše rozdílnost je součástí společnosti. Jako Kanadani máme společný základ, který dělá Kanadu silnější a větší.

Department of the Secretary
of State of Canada
Multiculturalism

Secrétariat d'État
du Canada
Multiculturalisme

Canada

NAŠI V USA

16.2. tomu bude 7 let, co odešel posl. Čeněk Torn. -- 8.2. oslavila pí Betka Papánková 87. narozeniny. -- Téhož věku se v Anglii dožil prof. Velínský. -- Předsedou zemské org. soc. demokracie v USA je V. Bílek. -- Dr. J. Kalvoda vydal knihu "Genesis of Czechoslovakia", 680 stran. -- S. Jančík, obětavý pomocník uprchlíků, oslavil 13.1. "73". -- O. Moravec se přesunul z Haysville do Wichita, Kansas. -- V S. Francisku byli významní manželé Chlupovi. -- Luděk J. Bradík se usadil v Bel Air, Md. -- Rodina Hodkova přišla do USA před 20ti lety. -- Našli jsme dr. C. T. Bednáře. -- Dr. V. Dostál napsal článek na počest L. Slívy, který zemřel v NY. -- Dr. J. Hanžka z Ml. vzpomněl zásluh dr. J. Mičky. -- Dr. Brdlík prý zemřel ve Phoenix, AZ v r. 65. Kdo ví víc? -- Koncem října tomu bylo 15 let, co zemřel Jan Snížek. Podobně Fr. Polák. -- Starostou Sokola S. F. je P. Jeremčuk. -- Máme na skladě několik exemplářů "Posl. pocty", II. díl za US\$ 45. -- V Saranac Lake, NY, zemřel dr. O. J. Blažka, který pocházel z Bělé p. B. Bylo mu 67 let. -- Jiří a Květa Liškoví z L. A. absolvovali cestu kolem světa. -- Piknik ve Fallbrook bude 7.6.87. -- Dr. J. Papánek resignoval 30.1. na místo prezidenta AFCA. -- Režisér J. J. Jaroš plánuje v L. Vegas film "Forgiving". -- V NY jsme objevili krajana B. Grunzweiga. -- Krajanský Masopust bude 1.3. v Astorii, NY. -- V Clevelandu zemřel dp. V. Uhlíř, 88. Tamní Ples bude 1. května. -- Jiří Jánský se usadil v San Diego, CA.